

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Ontwerpbesluit ambtshalve actualisatie van de omgevingsvergunning

Naam	: G. Hellinga BV
Locatie	: Oevers 15, 8331 VC Steenwijk
Datum ontwerpbeschikking	: 27 maart 2019
Kenmerk	: Z2019-00004212

1. ONTWERPBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING

1.1 Onderwerp

Op 1 juni 2015 is een omgevingsvergunning verleend aan G. Hellinga BV voor het op- en overslaan en bewerken van afvalstoffen. De omgevingsvergunning is geregistreerd onder kenmerknummer 2015/0152950.

Het Landelijk Afvalbeheerplan 3 (LAP3) is per 28 december 2017 in werking getreden en vervangt daarmee het Landelijk Afvalbeheerplan 2 (LAP2). Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is, werken de nieuwe verplichtingen pas door als deze in omgevingsvergunningen zijn opgenomen. Wij hebben op basis van artikel 5.10, tweede lid onder a. en b. van het Besluit omgevingsrecht (Bor) de verplichting om binnen het jaar na de inwerkingtreding van een afvalbeheerplan te toetsen of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afvalstoffen zoals opgenomen in dat afvalbeheerplan. Deze verplichting is gebaseerd op artikel 2.30, eerste en tweede lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Wij zijn voornemens om op basis van de hierboven genoemde uitgevoerde toets de omgevingsvergunning van 1 juni 2015 te wijzigen.

Deze beschikking treedt later in werking dan de voor geschreven wettelijke termijn van 1 januari 2019. Het Ministerie Infrastructuur en Milieu heeft geen directe consequenties verbonden aan het Besluit Omgevingsrecht voor het later actualiseren van de omgevingsvergunning.

1.2 Besluit

Wij zijn voornemens te besluiten, gelet op artikel 2.30, eerste en tweede lid van de Wabo in samenhang met artikel 2.31, eerste lid, aanhef en onder b van de Wabo en artikel 5.10, tweede en vierde lid van het Bor de omgevingsvergunning van 1 juni 2015 met het kenmerk 2015/0152950 van G. Hellinga BV, de Oevers 15, 8331 VC te Steenwijk te wijzigen door:

- de voorschriften 9.1.1 en 9.2.1 uit de omgevingsvergunning van 1 juni 2015 met kenmerk 2015/0152950 in te trekken, en
- de voorschriften uit hoofdstuk 1 tot en met 4 van deze ontwerpbeschikking aan de omgevingsvergunning van 1 juni 2015 met kenmerk 2015/0152950 te verbinden.

De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en artikel 3.15, lid 1 en 3, van de Wabo.

1.3 Afschriften

Wij sturen een afschrift van deze vergunning naar:

- Provincie Overijssel,
Eenheid Publieke Dienstverlening – team Vergunningverlening
t.a.v. de heer H. van Marle, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle
- Gemeente Steenwijkerland Postbus 162, 8330 AD, Steenwijk
- Dagelijks bestuur van Waterschap Drents Overijsselse Delta
Postbus 60, 8000 AB Zwolle.

1.4 Ondertekening

Met vriendelijke groet,
Het college van Gedeputeerde Staten van Overijssel
namens deze:

Martin Roelink
Teammanager Vergunningen Omgevingsdienst IJsselland

Dit document is door de OD-IJsselland digitaal vervaardigd en daarom niet van een handtekening voorzien

1.5 Rechtsmiddelen

Deze ontwerpbeschikking wordt bekendgemaakt door toezending aan de aanvrager. Daarnaast wordt een kennisgeving gepubliceerd door de provincie Overijssel op de landelijke website www.overheid.nl. De aanvraag en de ontwerpbeschikking met bijbehorende stukken worden op grond van de Algemene wet bestuursrecht met ingang van 10 april 2019 ter inzage gelegd. U kunt gedurende zes weken na de start van de ter inzage termijn eventuele zienswijzen tegen of adviezen over de ontwerpbeschikking indienen bij het college van Gedeputeerde Staten van Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle.

INHOUDSOPGAVE

ONTWERPBESLUIT AMBTSHALVE ACTUALISATIE VAN DE OMGEVINGSVERGUNNING	1
1. ONTWERPBESLUIT OMGEVINGSVERGUNNING	2
1.1 ONDERWERP	2
1.2 BESLUIT	2
1.3 AFSCHRIFTEN	3
1.4 ONDERTEKENING	3
1.5 RECHTSMIDDELEN	3
VOORSCHRIFTEN	6
1 AFVALSTOFFEN	7
1.1 BOUW- EN SLOOPAFVAL	7
1.2 KUNSTSTOF	7
1.4 DAKAFVAL	8
STEENACHTIG MATERIAAL	8
1.5 ZEEFZAND (REINIGINGSRESIDU)	8
1.6 GROND (REINIGINGSRESIDU)	9
1.7 BAGGERSPECIE	9
1.8 ACCEPTATIE EN VERWERKING VAN AFVALSTOFFEN	9
2 AFVALWATER	10
2.1 ONDERZOEK MINIMALISATIE ZZS IN AFVALWATER	10
3 EXTERNE VEILIGHEID	11
3.1 OPSLAG VERPAKTE GEVAARLIJKE STOFFEN	11
OPSLAG GASFLESSEN	11
4 ENERGIE- EN VERVOERSMANAGEMENT	11
4.1 REGISTRATIE	11
4.2 VERVOERSMANAGEMENT	11
OVERWEGING	13
5 PROCEDURELE ASPECTEN	14
5.1 PROJECTBESCHRIJVING	14
5.2 HUIDIGE VERGUNNING SITUATIE	14
5.3 BEVOEGD GEZAG	14
5.4 PROCEDURE	15
5.5 ADVIEZEN EN ZIENSWIJZEN	15
6 INHOUDELIJKE OVERWEGING	15
6.1 TOETSINGSKADER BIJ AMBTSHALVE WIJZIGING	15
6.2 OVERWEGINGEN AFVALSTOFFEN	16
6.3 OVERWEGING AFVALWATER	26

6.4	EXTERNE VEILIGHEID.....	26
6.5	OVERWEGING ENERGIE.....	27
6.6	OVERWEGING VERVOERSMANAGEMENT.....	27
6.7	CONCLUSIE.....	30
BIJLAGE 1 :	BEGRIPPEN	31

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Voorschriften

1 AFVALSTOFFEN

1.1 Bouw- en sloopafval

1.1.1.

Gemengd bouw- en sloopafval moet ten minste in de volgende fracties (voor zover aanwezig) gescheiden worden:

- a. als gevaarlijk aangeduide afvalstoffen in de afvalstoffenlijst bedoeld behorende bij de Regeling Europese afvalstoffenlijst, voor zover deze stoffen niet in de onderdelen b tot en met j van dit voorschrift zijn opgenomen;
- b. teerhoudende dakbedekking, al dan niet met dakbeschot;
- c. teerhoudend asfalt;
- d. bitumineuze dakbedekking, al dan niet met dakbeschot;
- e. niet-teerhoudend asfalt;
- f. vlakglas, al dan niet met kozijn;
- g. gipsblokken en gipsplaatmateriaal;
- h. dakgrind;
- i. armaturen;
- j. gasontladingslampen;
- k. steenachtig materiaal;
- l. hout, inclusief verpakkingshout (gescheiden in a-/b-hout, c-hout);
- m. kunststof;
- n. metaal;
- o. zeefzand.

1.2 Kunststof

1.2.1

Vergunninghouder is verplicht de volgende (kunststof) afvalstromen te scheiden en gescheiden aan te bieden aan een daartoe erkende vergunninghouder dan wel zelf gescheiden af te voeren:

- a. Thermoplasten;
- b. Thermoharders;
- c. Elastomeren.

1.2.2

De in vorig voorschrift genoemde scheiding van gemengde kunststofafvalstromen is niet van toepassing indien de scheiding:

- a. gezien de aard of samenstelling, technisch niet mogelijk is of,
- b. de kosten voor de scheiding meer bedragen dan in sectorplan 11 is vermeld.

1.3 Expanded Polystyreen of Geëxpandeerd Polystyreen (EPS)

1.3.1

Gescheiden ingezameld EPS¹ dient gescheiden bewaard te worden. De vergunninghouder is verplicht EPS ten minste te scheiden in de volgende fracties:

- EPS-verpakkingsafval dient te worden afgevoerd voor recycling²
- EPS bouwafval dient te worden afgevoerd voor verbranding³.

1.4 Dakafval

1.4.1

PAK-houdend afval moet gescheiden opgeslagen worden in:

- PAK-rijk dakafval ($PAK_{10} > 75 \text{ mg/kg droge stof}$);
- PAK-arm dakafval ($PAK_{10} \leq 75 \text{ mg/kg droge stof}$);
- Composieten dakafval.

Steenachtig materiaal

1.4.2

Steenachtig materiaal verontreinigd met PAK₁₀ moet gescheiden worden in:

- PAK-arm steenachtig materiaal met een gehalte van $PAK_{10} \leq 50 \text{ mg/kg droge stof}$;
- PAK-rijk steenachtig materiaal met een gehalte van $PAK_{10} > 50 \text{ mg/kg droge stof}$.

Deze grenswaarde is overeenkomstig de maximale samenstellingswaarde voor bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit.

1.5 Zeefzand (reinigingsresidu)

1.5.1

Nuttig toepassen van het reinigingsresidu van zeefzand is niet toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie.

1.5.2

Uitzondering op 1.1.1 betreft recycling (bijvoorbeeld metaalterugwinning) onder de volgende voorwaarde:

- dat via de residuen geen diffuse verspreiding van de zware metalen plaatsvindt;
- dat de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume.

1.5.3

De PAK's in PAK-rijk reinigingsresidu dienen te worden vernietigd.

¹ Expanded Polystyreen of Geëxpandeerd Polystyreen

² Conform sectorplan 41 van LAP3

³ Conform sectorplan 85 van het LAP3

1.5.4

Indien het PAK-arme reinigingsresidu uitsluitend brandbare verontreinigingen bevat, is thermisch reinigen ten behoeve van nuttige toepassing toegestaan.

1.6 Grond (reinigingsresidu)

1.6.1

Het is niet toegestaan om grondreinigingsresidu zonder voorafgaande reiniging nuttig toe te passen, ook niet in combinatie met immobilisatie.

1.7 Baggerspecie

1.7.1

Het is niet toegestaan om reinigingsresidu zonder voorafgaande reiniging nuttig toe te passen, ook niet in combinatie met immobilisatie.

1.8 Acceptatie en verwerking van afvalstoffen

1.8.1

In het A&V-beleid moet nader worden uitgewerkt op welke wijze afvalstoffen op ZZS beoordeeld worden.

1.8.2

Het gewijzigde A&V-beleid moeten binnen 3 maanden na inwerking treden van deze vergunning ter goedkeuring aan het bevoegde gezag zijn voorgelegd.

1.8.3

Indien vergunninghouder niet alle fracties zoals genoemd in voorschrift 1.1 tot en met 1.5 kan uitsorteren moet de overgebleven afvalstroom afgevoerd worden naar een inrichting waar de nog niet verwijderde fracties alsnog uit gesorteerd worden. Dit moet blijken uit een schriftelijke overeenkomst met de betreffende vergunninghouder.

1.8.4

Het sorteeresidu⁴ dient ten minste naar een erkende verbrandingsinstallatie worden afgevoerd.

⁴ Het resulterende sorteeresidu moet nog minimaal verbrand kunnen worden in een AVI.

2 AFVALWATER

2.1 onderzoek minimalisatie ZZS in afvalwater

2.1.1

1. Wanneer uit het gewijzigde A&V-beleid blijkt dat de lozing van afvalwater met Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) niet kan worden voorkomen, moet een onderzoek plaatsvinden om de lozing te minimaliseren.

Het onderzoek bevat ten minste de volgende aspecten:

- i. een beschrijving van de getroffen maatregelen en de best beschikbare technieken om de lozing van ZZS te voorkomen, dan wel te beperken als voorkomen niet mogelijk is;
- ii. het effect van de getroffen maatregelen op de lozing;
- iii. de omvang van de restlozing.

2.1.2

Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van de vergunning moet de vergunninghouder bij het bevoegd gezag het onderzoek, zoals bedoeld in voorschrift 2.1.1, ter goedkeuring indienen.

2.1.3

Het onderzoek, zoals bedoeld in voorschrift 2.1.1, behoeft de schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag.

2.1.4

Uiterlijk zes maanden na de schriftelijke goedkeuring van het in voorschrift 2.1.1 bedoelde onderzoek, moet de vergunninghouder de maatregelen die uit het onderzoek voortkomen nemen.

2.2 monitoring en rapportage van ZZS in afvalwater

2.2.1

Wanneer uit de afvalinventarisatie blijkt dat in de afvalstoffen ZZS aanwezig zijn en er afvalwater van deze afvalstoffen wordt geloosd, moet door de vergunninghouder monitoring op ZZS plaatsvinden door middel van bemonstering en analyse op de relevante ZZS.

2.2.2

De vergunninghouder rapporteert elke vijf jaar aan het bevoegd gezag:

- i. de mate waarin stoffen en mengsels met ZZS worden geloosd;
- ii. hoe de lozing van die stoffen en mengsels wordt voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.

3 EXTERNE VEILIGHEID

3.1 Opslag verpakte gevaarlijke stoffen

3.1.1

De opslag van verpakte gevaarlijke (afval)stoffen die vallen onder de ADR-categorieën zoals genoemd in de PGS 15 moet in de speciaal daarvoor bestemde ruimten plaatsvinden en dient, voor zover niet anders geregeld in de hiernavolgende voorschriften, te voldoen aan de voorschriften 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.5, 3.7.1, 3.3.1 tot en met 3.3.4, 3.4.8, 3.4.9, 3.11.1, 3.11.2, 3.13.1, 3.13.2 van hoofdstuk 3 van de richtlijn PGS 15:2016 versie 1.0 (september-2016).

Opslag Gasflessen

3.1.2

De opslag van gasflessen dient te voldoen aan de voorschriften 6.1.2, 6.1.3, 6.1.4, 6.2.1, 6.2.2, 6.2.4, 6.2.6, 6.2.7, 6.2.9, 6.2.10, 6.2.11, 6.2.14, 6.2.15, 6.2.17 en 6.2.18 van hoofdstuk 6 van de richtlijn PGS 15:2016 versie 1.0 (september-2016).

4 ENERGIE- EN VERVOERSMANAGEMENT

4.1 Registratie

4.1.1

Binnen de inrichting zijn de volgende documenten aanwezig: de registratie van het jaarlijkse dieselgebruik binnen de inrichting. De documenten moeten ten minste vijf jaar worden bewaard.

4.2 Vervoersmanagement

4.2.1

Vergunninghouder dient een besparingsplan vervoer in te dienen bij het bevoegd gezag met focus op mogelijkheden ter beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu van het goederenvervoer en personenvervoer over weg, water en spoor van en naar de bedrijfslocatie(s). Hierbij dienen ten minste de relevante verbetermaatregelen, die zijn opgenomen in de landelijke Handreiking Vervoermanagement, te downloaden op de site van Infomil (<http://www.infomil.nl/onderwerpen/duurzame/vervoermanagement>), gemotiveerd te worden afgewogen op haalbaarheid in de eigen specifieke situatie. In elk geval dient in het Besparingsplan vervoer aandacht te worden besteed aan de volgende aspecten:

- a. inventarisatie van energieverbruik en de emissies van transport over weg/water en via spoor (indien sprake is van transport met diesellocomotieven), met eigen of geleaste voer-/vaartuigen dan wel voer-/vaartuigen, die in opdracht van vergunninghouder door derden worden ingezet, ten minste voor de parameters NO₂, fijn stof (PM₁₀, roet, Elementair koolstof), CO₂ en verkeerslawaaï (dB);

- b. inventarisatie van maatregelen die leiden tot reductie van transportemissies over de weg en water en via spoor indien gebruik wordt gemaakt van diesellocomotieven, in de keten van toeleveranciers naar de bedrijfslocatie(s) en vice versa (duurzaam inkopen). Ook maatregelen ter beperking van transportemissies door afvoer van goederen/afvalstoffen, dienen hierbij te worden betrokken;
- c. inventarisatie van maatregelen gericht op beperking van emissies als gevolg van woon-/werkverkeer, zakelijk personenverkeer en bezoekersverkeer;
- d. motivatie of deze maatregelen uit oogpunt van de wettelijke zorgplicht ter beperking van transportemissies en uit oogpunt van kosteneffectiviteit, rekening houdend van lokaal beleid en actuele kennis over maatregelen ter verschoning van wegtransport en/of transport over water en/of spoor, al dan niet, binnen een termijn van vier jaren, worden gerealiseerd.

4.2.2

Binnen zes maanden na inwerkingtreding van de vergunning dient de opzet van het onderzoek, voor het opstellen van het besparingsplan vervoer, overgelegd te worden aan het bevoegd gezag. Naar aanleiding van de opzet kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen ten aanzien van de te onderzoeken opties en de te gebruiken technische en economische berekeningsmethoden..

4.2.3

Binnen twaalf maanden na inwerkingtreding van de vergunning dient de rapportage van het onderzoek, ter beoordeling aan het bevoegd gezag te worden gezonden.

4.2.4

Vergunninghouder moet eenmaal per vier jaar het besparingsplan vervoer, actualiseren en ter beoordeling zenden aan het bevoegd gezag.

Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht

Overweging

5 PROCEDURELE ASPECTEN

5.1 Projectbeschrijving

Het LAP3 is per 28 december 2017 in werking getreden en vervangt daarmee LAP2. In het LAP worden de doelstellingen en uitgangspunten van het landelijk afvalstoffenbeleid beschreven.

Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is - het is immers geen regelgeving, maar beleid – werken de nieuwe verplichtingen pas door als zij in omgevingsvergunningen zijn opgenomen. Tot voor kort gold alleen een algemene actualisatieplicht op grond van de Wabo.

Artikel 5.10 van het Bor is op 1 januari 2018 aangevuld met de verplichting voor het bevoegd gezag om binnen een jaar na inwerkingtreding van een nieuw LAP of een wijziging van het LAP:

- na te gaan of de vergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan en, indien nodig, de vergunning (voorschriften) te actualiseren.

Voor deze actualisatie hebben wij de eerder verleende omgevingsvergunning getoetst aan het LAP3.

De toetsing geeft aanleiding tot het aanpassen van de eerder verleende vergunning.

Verder hebben wij de vergunning getoetst aan het accepteren/ be- en verwerken van ZZS, actualiteit van de PGS voorschriften, actualiteit van de Energie- en Vervoervoorschriften en het Activiteitenbesluit.

5.2 Huidige vergunning situatie

Voor de vergunninghouder is de onderstaande vergunning verleend en het onderstaande maatwerkbesluit genomen:

Soort vergunning	Datum	Kenmerk	Onderwerp
Wabo (besluit I)	1 juni 2015	2015/0152950 (besluit 1)	Revisievergunning (milieu)
Wet milieubeheer (besluit II)	1 juni 2015	2015/0152950 (besluit 2)	Maatwerk (indirecte lozing)

5.3 Bevoegd gezag

Gedeputeerde Staten zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo in samenhang met artikel. 3.3 lid 1 van het Bor. De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I onderdeel C categorie 28.4 van het Bor en daarnaast betreft het een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort. De inrichting is daarom vergunningplichtig.

Gelet op vorenstaande, alsmede op het bepaalde in hoofdstuk 3 van het Bor en de daarbij horende bijlage zijn wij het bevoegd gezag om een omgevingsvergunning te verlenen of (gedeeltelijk) te weigeren en het opleggen van maatwerkvoorschriften. Daarbij zijn wij er procedureel en inhoudelijk voor verantwoordelijk dat in ons besluit alle aspecten aan de orde komen met betrekking tot de fysieke leefomgeving, zoals ruimte, milieu, natuur en aspecten met betrekking tot bouwen, monumenten en brandveiligheid. Verder dienen wij ervoor zorg te dragen dat de aan de omgevingsvergunning en maatwerk verbonden voorschriften op elkaar zijn afgestemd.

Daarnaast betreft het een inrichting die onder categorieën 5.3 en 5.5 van bijlage 1 van de Richtlijn Industriële Emissies (IPPC-installatie) van toepassing.

5.4 Procedure

De procedure om tot dit besluit te komen staat in paragraaf 3.3 van de Wabo (de uitgebreide voorbereidingsprocedure). Het ambtshalve wijzigen- en gedeeltelijk intrekken van de omgevingsvergunning is getoetst aan paragraaf 2.6 van de Wabo.

5.5 Adviezen en zienswijzen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.5 van het Bor, is het voornemen ter advies aan de volgende instanties/bestuursorganen gezonden:

- Dagelijks bestuur van Waterschap Drents Overijsselse Delta;
- Gemeente Steenwijkerland.

Naar aanleiding hiervan hebben wij op 16 oktober 2018 het volgende advies ontvangen van het waterschap:

Waterschap Drents Overijsselse Delta

In het kader van actualisatie op LAP3 en ZZS adviseren wij voorschriften op te nemen op het gebied van afvalwater in de omgevingsvergunning. De voorschriften zijn op 28 februari 2019 per e-mail aan ons verzonden.

6 INHOUDELIJKE OVERWEGING

6.1 Toetsingskader bij ambtshalve wijziging

Overeenkomstig artikel 2.30, tweede lid van de Wabo juncto artikel 5.10, tweede lid, onder a van het Bor toetst het bevoegd gezag of de omgevingsvergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan en actualiseert het bevoegd gezag op grond van artikel 5.10, tweede lid, onder b van het Bor indien noodzakelijk de vergunningvoorschriften.

6.2 Overwegingen afvalstoffen

Het beleid met betrekking tot afvalverwerking is gericht op het doelmatig beheer van afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wm. In dat kader houden wij rekening met het geldende afvalbeheerplan (het Landelijk Afvalbeheerplan 2017-2029) waaronder begrepen deel E (minimumstandaard per specifieke afvalstroom).

De doelstellingen van het LAP3 geven invulling aan de prioriteitsvolgorde in de afvalhiërarchie zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen:

- a. preventie;
- b. voorbereiding voor hergebruik;
- c. recycling;
- d. andere nuttige toepassing, waaronder energierecuperatie;
- e. veilige verwijdering.

De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen. Deze minimumstandaard is bedoeld te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden verwerkt dan wenselijk is. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend mits de totale verwerking voldoet aan de minimumstandaard. In een aantal sectorplannen is vermeld dat het opnemen van sturingsvoorschriften dan noodzakelijk is.

In de onderliggende vergunning is de acceptatie van grond, baggerspecie en het accepteren en be- en verwerken van gemengd bouw- en sloopafval vergund. In het LAP is aangegeven op welke wijze het bevoegd gezag bij het beoordelen van een vergunningaanvraag voor het inzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen rekening moeten houden met een aantal algemene bepalingen aangaande het LAP.

De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend.

Afvalstro(o)m(en) waarvoor in bijlage 4 van het LAP een sectorplan is opgenomen. Voor deze actualisatie hebben wij de eerder verleende omgevingsvergunning getoetst aan het LAP3.

De toetsing geeft aanleiding tot het aanpassen van de eerder verleende vergunning(en) voor de volgende voor het LAP relevante activiteiten:

- sectorplan 11 : kunststof;
- sectorplan 28 : gemengd bouw en sloopafval en gemengde fracties;
- sectorplan 29 : steenachtig materiaal;
- sectorplan 33 : dakafval;
- sectorplan 34 : asfalt;
- sectorplan 39 : grond;
- sectorplan 40 : baggerspecie;
- sectorplan 41 : verpakkingen (algemeen);
- sectorplan 85 : Expanded Polystyreen of Geëxpandeerd Polystyreen EPS

Sectorplan 11: Kunststof

A. Afvalstoffen die onder deze deelrapportage vallen.

Kunststof en rubber kunnen worden onderverdeeld in de volgende stromen:

- Gemengd kunststof afval
 - geen ZZS boven grenswaarde anders dan meest gebruikelijke weekmakers en brandvertragers;
- Thermoplastisch kunststof
 - gemengde samenstelling (bijvoorbeeld afkomstig van huishoudens, verpakkingafval, afvalkunststofbak milieustraat): geen risico op hoge ZZS behoudens meest gebruikelijke weekmakers en/of brandvertragers;
 - kunststof verpakkingafval van huishoudens: geen risico op weekmakers en/of brandvertragers boven de CGW PVC of PVC-bevattend;
 - kunststof afval van producten geproduceerd voor 2004;
- Thermoharders
 - gemengde samenstelling (bijvoorbeeld na uitsorteren);
 - specifieke partijen afkomstig van productieafval of specifieke kunststofproducten;
- Elastomeren/rubbers

B. Relevante ZZS en het risico op voorkomen

Onderscheid wordt gemaakt bij de verschillende kunststof afvalstromen, naargelang de samenstelling van de afvalstromen. Belangrijk is het onderscheid tussen gemengde kunststofafval en zuivere stromen van één type materiaal van eenduidige herkomst (bijvoorbeeld productieafval van één herkomst).

Gemengd kunststofafval en kunststofafval dat ontstaat na sloop-, demontage, sorterings- en scheidingsactiviteiten

In partijen gemengd kunststofafval is door de gemengde samenstelling de kans dat het gehalte van een ZZS de relevante concentratiegrenswaarde overschrijdt beperkt tot de meest voorkomende weekmakers en vlamvertragers.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve voorschriften te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning.

Sectorplan 28 (gemengd bouw en sloopafval en gemengde fracties)

In de onderliggende vergunning is de acceptatie en het sorteren van gemengd bouw- en sloopafval vergund. Hierop is sectorplan 28 van LAP3 van toepassing. Daarin is het volgende opgenomen.

De minimumstandaard voor gemengd bouw- en sloopafval is sorteren of anderszins verwerken met als doel zo veel mogelijk monostromen af te scheiden die geschikt zijn voor recycling, met als beperking dat het overblijvende residu nog minimaal verbrand moet kunnen worden.

De monostromen die minimaal moeten worden afgescheiden (voor zover aanwezig) zijn: alle componenten als genoemd in art. 4.1 van de Regeling Bouwbesluit 2012, alsook steenachtig materiaal, hout, kunststof, metaal, zeefzand, alsook als gevaarlijk aangeduide afvalstoffen anders dan bedoeld in hoofdstuk 17 van de afvalstoffenlijst uit de Regeling Europese afvalstoffenlijst.

In de geldende omgevingsvergunning is de verplichting tot het afscheiden van de hiervoor genoemde componenten niet opgenomen. Ook in de aanvraag die onderdeel is van de geldende omgevingsvergunning is deze werkwijze niet vastgelegd. Op dit moment wordt met de geldende omgevingsvergunning niet voldaan aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan. Om de geldende omgevingsvergunning weer te laten voldoen verbinden wij voorschriften aan deze vergunning.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 28 van LAP3.

Sectorplan 29 (steenachtig materiaal)

De minimumstandaard is gewijzigd. Een minimumstandaard is toegevoegd voor vormgegeven bouwstoffen/immobilisaten waarin stoffen zijn verwerkt die op basis van de huidige wet- en regelgeving of de in hoofdstuk B.14 (LAP3) opgenomen beleidslijn voor ZZS, niet nuttig toegepast mogen worden.

Voor het residu is de minimumstandaard gewijzigd. Andere manieren van verwerking dan extractief reinigen of storten zijn niet toegestaan.

Steenachtig materiaal bestaat in hoofdzaak uit beton- en metselwerk, tegels, dakpannen, stenen en steengruis en ballastgrind. Het ontstaat bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen, bouwwerken en wegen en als steenachtig productieafval bij bijvoorbeeld de betonproductie en de keramische industrie. Ook de steenachtige fractie die ontstaat bij scheidings- en sorteringsactiviteiten van gemengde afvalstromen valt onder dit sectorplan.

Steenachtig materiaal kan verschillende deelstromen omvatten. Bijvoorbeeld als sprake is van een mengsel (bijvoorbeeld oude ballastbedden van de spoorwegen waarin zowel het ballastgrind zit als (verontreinigd) fijn grind en grond).

Als uitgangspunt valt alle steenachtig materiaal onder dit sectorplan tenzij het expliciet onder een ander sectorplan gebracht kan worden (denk aan grond of zeefzand). Na scheiding van deelfracties zal wel voor elke deelfractie bekeken moeten worden of deze nog steeds onder dit sectorplan valt.

In afwijking tot LAP2:

- valt niet-teerhoudend asfalt (terminologie LAP2) niet langer onder dit sectorplan, maar onder sectorplan 34 'asfalt';
- is voor PAK-rijk steenachtig materiaal een afwijkende minimumstandaard beschreven. Steenachtig materiaal is PAK-rijk als het gehalte aan PAK10 > 50 mg/kg droge stof. Deze grenswaarde is overeenkomstig de maximale samenstellingswaarde voor bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit.

Voor de afvalstoffen van dit sectorplan geldt dat in de vergunningverlening specifieke aandacht besteed moet worden aan de potentiële en/of occasionele aanwezigheid van ZZS. Om deze reden is bij de paragraaf II en III van dit sectorplan een voorbehoud ten aanzien van ZZS gemaakt. Blootstelling van mens of milieu aan deze ZZS moet namelijk worden vermeden.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 29 van LAP3.

Sectorplan 30 (reinigingsresidu)

In de onderliggende vergunning is het verwerken van reinigingsresiduen van de bewerking van zeefzanden vergund. Hierop is sectorplan 30 van LAP3 van toepassing, daarin is de volgende opgenomen.

Voor afvalstoffen, die het resultaat zijn van het concentreren van vervuiling, is immobilisatie tot een bouwstof nooit toegestaan. Het is wel toegestaan dat uit deze afvalstoffen metalen worden teruggewonnen ten behoeve van recycling, onder voorwaarde dat via de resterende afvalstoffen niet alsnog diffuse verspreiding van de zware metalen plaatsvindt en de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume.

Voor 'PAK-rijk' zeefzand (dat is verontreinigd met PAK10 boven de concentratie van 50 mg/kg droge stof) is een aparte minimumstandaard vastgesteld. De aanwezige PAK moet verplicht worden vernietigd. De opgenomen grens van 50 mg/kg aan PAK is ontleend aan de maximale samenstellingswaarde voor bouwstoffen uit de Regeling bodemkwaliteit. Om weg mengen van verontreiniging met PAK tegen te gaan, wordt bij de minimumstandaard expliciet benadrukt dat de genoemde grens van 50 mg/kg droge stof niet door mengen van partijen mag worden bereikt.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 30 van LAP3.

Sectorplan 33 (dakafval)

In de onderliggende vergunning is de acceptatie en het verwerken van dakafval vergund. Hierop is sectorplan 33 van LAP3 van toepassing, daarin is het volgende opgenomen.

PAK-rijk dakafval (PAK10 > 75mg/kg droge stof)

De essentie van de minimumstandaard voor deze deelstroom is het vernietigen van de PAK. In praktijk is dit een thermisch proces (verbranding). Op zich zijn alle vormen van verbranden toegestaan onder de voorwaarde dat het inerte deel van het dakafval uiteindelijk eindigt in een toepasbaar product en dus wordt gerecycled. In praktijk kan worden gedacht aan verbranden in een AVI (roosteroven), cementoven, maar ook aan TAG-reinigers. Niet al deze technieken zijn even geschikt voor grote hoeveelheden dakafval (bijvoorbeeld AVI) of mogen gelet op de aanwezige PAK, niet altijd PAK-rijke stromen verwerken. In totaal is er echter meer dan genoeg capaciteit in Nederland om al het PAK-rijke dakafval te verwerken. Een positieve bijkomstigheid is dat bij deze vormen van verwerking de energie-inhoud van het materiaal bijdraagt aan besparing van primaire brandstoffen.

Bij de minimumstandaard is voor PAK-rijk dakafval met een gehalte aan PAK10 tot maximaal 500 mg/kg een uitzondering gemaakt onder voorwaarde dat dit dakafval reeds op het moment van inwerkingtreding van LAP3 door de verwerkers fysiek was geaccepteerd (reeds liggende voorraad). Deze liggende voorraad dakafval mag conform de bepalingen van PAK-arm dakafval worden verwerkt tot uiterlijk 31 december 2019. Bij dit PAK-rijke materiaal gaat het om asfalt met daarin recycling van de bitumen uit dakafval. Die aan de maximale samenstellingswaarden uit het Bbk voldoen.

Bovenstaande betekent echter wel dat liggende voorraad dakafval met gehalten PAK10 hoger dan 500 mg/kg wel altijd moet worden afgevoerd voor verwerking volgens de minimumstandaard, en dus naar een vorm van verwerking die leidt tot vernietiging van de PAK.

Bovenstaande uitzondering is geformuleerd om verwerkers die met toestemming van het bevoegd gezag dergelijke partijen in het verleden hebben geaccepteerd, de kans te geven deze binnen een aanvaardbare tijdspanne te recyclen op een wijze waarop ook de bitumen kunnen worden gerecycled tot/in een materiaal dat aan de maximale samenstellingswaarde van het Bbk voldoet.

PAK-arm dakafval (PAK10 $\leq$ 75 mg/kg droge stof)

Voor PAK-arm dakafval zijn -afhankelijk van kwaliteit en samenstelling -meerdere routes mogelijk, zoals:

- a) verwerking in TAG-reinigers of grondreinigingsinstallaties; het inerte deel wordt gerecycled en de rest wordt verbrand onder gebruik van de energie-inhoud van het afval.
- b) verwerking in asfalt; zowel de bitumen als een deel van het inerte deel worden gerecycled.
- c) verwerking tot nieuwe dakbanen; met name de bitumen worden gerecycled.

Uitgangspunt van de minimumstandaard is recycling van op zijn minst het inerte deel van het dakafval. Alle drie genoemde verwerkingsroutes voldoen aan de minimumstandaard. De minimumstandaard is -mede gelet op de in Nederland aanwezige verwerkingsinstallaties -een realistische optie.

In het kader van het programma Van Afval Naar Grondstof is –rekening houdend met uitval, energiegebruik, vermeden producten, een derde of vierde leven, et cetera-bezien welke vorm van verwerking overall beter is. Hierop wordt verder ingegaan in paragraaf VI van dat rapport.

Composiet dakafval

Voor composiet dakafval is in veel gevallen recycling van de minerale fractie en nuttig gebruik van de energie-inhoud mogelijk. Voor stromen waarvoor -vanwege het hoge aandeel van “dakbedekking vreemd” materiaal- dit niet direct een optie is, kan het nodig zijn om vooraf het dakbedekkingsmateriaal en de overige componenten actief van elkaar te scheiden. Ervaringen in de markt hebben geleerd dat dit leidt tot een dakafval-fractie waarin het aandeel 'dakbedekking vreemd' materiaal kleiner is dan 10% van de volume en vervolgens goed door de bestaande verwerkers kan worden verwerkt.

Dakgrind, verkleefd met teer of bitumen

De minimumstandaard voor dakgrind, verkleefd met teer of bitumen, is het reinigen van dakgrind en het verbranden van de reststoffen. Daarmee wordt verspreiding van verontreinigingen voorkomen en het gebruik van primaire grondstoffen verminderd.

Verder is ten aanzien van de verwerking van dakafval het volgende van belang:

- *Aandachtspunten bij de productie van een bouwstof*
Het Besluit bodemkwaliteit geeft de eisen weer die gesteld worden aan bouwstoffen. Deze eisen zijn dus ook van belang voor bouwstoffen (deels) geproduceerd uit afvalstoffen. Bovendien kent het besluit een aantal beperkingen ten aanzien van het mengen van afvalstoffen met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen ten einde aan de gestelde eisen als bouwstof te voldoen. Daarnaast volgen ook uit het hoofdstuk 'Mengen' van het beleidskader enkele belangrijke restricties voor het verwerken van afvalstoffen gericht op inzet als bouwstof. In de vergunning van de verwerking van afvalstoffen tot bouwstoffen zal aan al deze voorwaarden moeten worden voldaan. Zie hiervoor hoofdstuk B.7, §B.7.5.4 van het LAP beleidskader 'Mengen t.b.v. productie van een bouwstof'.

Bij de minimumstandaard is aangegeven dat wegens het risico op diffuse verspreiding van PAK nuttige toepassing van PAK-rijk dakafval en dakgrind verkleefd met teer of bitumen niet is toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie.

- *Inzet in noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen*
Bij dakgrind verkleefd met teer of bitumen sluit de minimumstandaard de inzet in noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen niet uit. In het beleidskader § B.12.9.2 is verwoord dat bij gebruik in 'noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen' de inzet van ter verwijdering aangeboden materialen de voorkeur heeft boven de inzet van bouwstoffen, al dan niet geproduceerd uit afvalstoffen. Dit betekent dat gebruik van uit afvalstoffen geproduceerde bouwstoffen in 'noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen' uitsluitend is toegestaan in gevallen waarin het realiseren van deze voorzieningen met ter verwijdering aangeboden afvalstoffen niet mogelijk is. Zie voor een uitgebreide toelichting hoofdstuk B.12, § B.12.9.2 van het beleidskader.
- *Toepassing in mijnen en groeves is niet toegestaan.*
Voor dakafval is de minimumstandaard gericht op recycling van minimaal de inerte fractie. Opvulling is laagwaardiger dan recycling en daarom niet toegestaan, ook niet de export daartoe. Opvulling moet bovendien meestal gezien worden als storten, gelet op het gestelde in het Arrest Edilizia. Zie ook de uitleg daarover in beleidskader §B.12.2. Export voor storten is niet toegestaan op grond van nationale zelfverzorging en omdat recycling mogelijk is.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 33 van LAP3.

Sectorplan 34 (asfalt)

Onderstaande minimumstandaard houdt rekening met de aanwezigheid van PAK. Als zich andere situaties voordoen van ZZS in één van de genoemde afvalstoffen, dan geldt dat de voorschriften van REACH, de POP-verordeningen/of de beleidslijn van § B.14.4.2. van het beleidskader van toepassing kunnen zijn op de gevraagde activiteit. Deze moeten worden betrokken bij de toetsing aan de minimumstandaard (zie hoofdstuk B.14, § B.14.5.2.).

Minimumstandaard voor verwerking

a. PAK-arm asfalt (< 75 mg/kg)

Recycling met inachtneming van:

- het algemene mengbeleid (hoofdstuk B.7 beleidskader) en in het bijzonder de bepalingen rond mengen t.b.v. de productie van een bouwstof (§ B.7.5.4 beleidskader);
- de voorwaarden voor gebruik in 'noodzakelijke voorzieningen op stortplaatsen' (hoofdstuk B.12, § B.12.9.2 beleidskader).

b. PAK-rijk asfalt (>75 mg//kg)

Recycling conform de bepalingen onder a, voorafgegaan door thermische bewerking waarbij de aanwezige PAK worden vernietigd. Deze minimumstandaard betekent dat recyclen tot bouwstof zonder vernietiging van de aanwezige PAK, of door gebruik te maken van immobilisatie, nadrukkelijk niet is toegestaan.

Wij hebben het A&V en AO/IC van G. Hellinga BV getoetst en besproken met B. Hellinga en J. de Laat op 8 november 2018 en het volgende geconcludeerd:

PAK-rijk asfalt wordt vanwege efficiëntie meegenomen vanaf een saneringslocatie en tijdelijk opgeslagen en tot grotere hoeveelheden opgebouwd, waarna het wordt afgevoerd naar een erkende verwerker voor thermische bewerking. PAK-arm asfalt wordt alleen maar geaccepteerd ten behoeve van op- en overslag. Deze stroom wordt niet bewerkt binnen de inrichting maar wordt afgevoerd naar een erkende verwerker.

Hierbij merken wij op dat volgens het acceptatiebeleid van G. Hellinga BV indien nodig kleine partijen tot 100 ton op basis van voorinformatie (aanleg datum asfalt) en een PAK-marker asfalt geaccepteerd wordt. Het PAK-gehalte meten met een PAK-marker is zeer onnauwkeurig omdat de verkleuring aangeeft dat het PAK-gehalte meer is dan 250 mg/kg en er een reden is voor een nader onderzoek.

Dat betekent dat analyses van asfalt door een geaccrediteerd laboratorium uitgevoerd moeten worden. Dit geldt voor het gehele analysetraject, dus ook voor de kwalitatieve PAK-marker test. Een PAK-marker test is dus niet geaccrediteerd.

Gesteld kan worden dat het asfalt van kleine partijen (voornamelijk afkomstig van particulieren of kleine projecten van wegbeheerders) afgevoerd moet worden naar een daartoe erkende (thermische) verwerker.

Conclusie

Gezien vorenstaande zijn wij voornemens geen voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning. De beschreven werkwijze van G. Hellinga BV voldoet hiermee ook aan de minimumstandaard in sectorplan 34 van LAP3.

Sectorplan 39 grond (reinigingsresidu)

In de onderliggende vergunning is het bewerken van grondreinigingsresidu vergund. Hierop is sectorplan 39 van LAP3 van toepassing, daarin is de volgende minimumstandaard opgenomen.

Grondreinigingsresidu dient te worden gestort op een daarvoor geschikte stortplaats.

- Nuttig toepassen van het residu zonder voorafgaande reiniging is nadrukkelijk niet toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie. Uitzondering hierop betreft recycling (bijvoorbeeld metaalterugwinning) onder voorwaarde dat via de residuen geen diffuse verspreiding van de zware metalen plaatsvindt en de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume.

- Indien het residu uitsluitend voor wat betreft de brandbare verontreinigingen niet toepasbaar is als bedoeld in het Bbk, is thermisch reinigen ten behoeve van nuttige toepassing toegestaan.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 39 van LAP3.

Sectorplan 40 (baggerspecie)

In de onderliggende vergunning is het bewerken van reinigingsresidu vergund. Hierop is sectorplan 40 van LAP3 van toepassing, daarin is de volgende minimumstandaard opgenomen.

Reinigingsresidu vrijkomend bij reiniging van baggerspecie die niet direct kan worden toegepast conform het Besluit bodemkwaliteit, dient te worden gestort op een daarvoor geschikte stortplaats.

- Nuttig toepassen van het residu zonder voorafgaande reiniging is nadrukkelijk niet toegestaan, ook niet in combinatie met immobilisatie. Uitzondering hierop betreft recycling (bijvoorbeeld metaalterugwinning) onder voorwaarde dat via de residuen geen diffuse verspreiding van de zware metalen plaatsvindt en de zware metalen ook niet worden verdeeld over een substantieel groter volume.
- Indien het residu uitsluitend voor wat betreft de brandbare verontreinigingen niet toepasbaar is als bedoeld in het Bbk, is thermisch reinigen ten behoeve van nuttige toepassing toegestaan.

Voorheen kende het LAP geen minimumstandaard voor de verwerking van baggerspecie. Handelingen met baggerspecie als afvalstof werden direct getoetst aan art. 10.4 van de Wm. Daarnaast zijn er verschillende beleidsbrieven en is er wet- en regelgeving die aspecten hiervan nader invullen. Eén van deze beleidsbrieven betrof de brief van 5 april 2004 van het Ministerie van VROM waarin de Minimum Verwerking Standaard (MVS) voor te storten baggerspecie wordt beschreven. De MVS is sinds 1 januari 2005 van kracht. De invoering van de MVS is destijds via een brief aan de Kamer bekendgemaakt (Bijlage bij Kamerstukken II 2003/04, 29 200XI, nr. 90).

Met de inwerkingtreding van LAP3 is de beleidsbrief over de MVS ingetrokken en is dit beleid niet meer van toepassing voor baggerspecie die gestort wordt. Het beleid wat beschreven is in het sectorplan 40, baggerspecie, is leidend voor de verwerking van baggerspecie als afvalstof. In de geldende omgevingsvergunning is de verplichting tot het verwijderen van reinigingsresidu zonder voorafgaande reiniging niet opgenomen. Ook in de aanvraag die onderdeel is van de geldende omgevingsvergunning is deze werkwijze niet vastgelegd.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 40 van LAP3.

Sectorplan 41 (verpakkingen algemeen)

De minimumstandaard voor de verwerking van verpakkingsafval is recycling.

Voor papieren verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het nat of sterk is vervuild, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Voor kunststof verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd of is verkleefd met andere materialen, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Voor houten verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is verontreinigd, is verboden met andere materialen of omdat het sterk is beschadigd of verouderd, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

De minimumstandaard is niet gewijzigd. Wel is voor recycalaat van EPS-verpakkingsafval bepaald dat wanneer er meer dan 100 mg/kg HBCDD in zit, er geen recycling mag plaatsvinden. Minimumstandaard is dan "andere nuttige toepassing" (hoofdgebruik als brandstof). EPS stond voorheen in 84 minimumstandaard. EPS met meer dan 100 mg/kg HBCDD moet worden verbrand.

Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard in sectorplan 41 van LAP3.

Sectorplan 85 (Geëxpandeerd Polystyreenschuim EPS)

Dit is een nieuw sectorplan voor EPS. In LAP2 viel EPS onder sectorplan 84. De minimumstandaard en de rest van het sectorplan voor EPS zijn aangepast aan de bepalingen van de POP-verordening. De minimumstandaard voor EPS-verpakkingen is recycling en voor EPS-bouwmaterialen/isolatie is vernietigen of onomkeerbaar omzetten van de aanwezige brandvertrager HBCDD.

Bij G. Hellinga BV kan verpakkingsmateriaal (EPS) geaccepteerd worden via het bouw- en sloopafval. In de verwerkingsroute moet G. Hellinga BV een onderscheid maken in recycling en verbranding. Het bedrijf zal moeten aantonen hoeveel mg/kg HBCDD EPS het bouwafval bevat. Dit kan vastgelegd worden in het A&V – beleid van Hellinga door op te nemen dat EPS gescheiden wordt. EPS afval met een $\text{HBCDD} \leq 1.000 \text{ mg/kg}$ dient te worden afgevoerd voor recycling en EPS afval met een $\text{HBCDD} \geq 1.000 \text{ mg/kg}$ dient te worden afgevoerd voor verbranding.

Conclusie

Om de geldende omgevingsvergunning weer te laten voldoen aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van EPS zoals beschreven in het afvalbeheerplan hebben wij het voornemen om ambtshalve een voorschrift aan de omgevingsvergunning (besluit II) te verbinden.

6.3 Overweging afvalwater

Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Bij de beoordeling van de lozingen van inrichtingen wordt gebruikgemaakt van de vastgestelde BBT documenten die zijn opgenomen in de Ministeriële regeling omgevingsrecht. Voor IPPC-installaties is rekening gehouden met de Europese Brefs en BBT-conclusies.

Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM)

Voor de beoordeling van stoffen en mengsels met betrekking tot de waterbezwaarlijkheid wordt gebruikgemaakt van de Algemene Beoordelingsmethodiek zoals deze is vastgesteld in het BBT-document Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) 2016. De ABM hanteert de parameters en criteria uit de Europese regelgeving voor stoffen en mengsels. De ABM deelt de te lozen stoffen en mengsels in op grond van eigenschappen op een transparante en eenduidige wijze. Vervolgens geeft de methodiek aan in welke mate emissiebeperkende saneringsinspanning bij een bepaalde stof of mengsel, gelet op de eigenschappen, wenselijk zijn.

Zeer Zorgwekkende Stoffen

Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) is een verzameling van de meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu. Voor deze groep van stoffen is als beleidsdoelstelling gesteld om deze ZZS te weren uit de leefomgeving. De lijst met ZZS wordt door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) beheerd. Meer informatie over ZZS is terug te vinden op de website van het RIVM.

De aanpak sluit aan op de bestaande aanpak van preventie en reductie door het toepassen van BBT en het beoordelen van de restlozing met het oog op het bereiken van de Milieukwaliteitseis (MKE) voor water. Door het continu verbeteren wordt er druk gehouden op het doel om ZZS stapsgewijs te reduceren.

Conclusie

Wanneer de vergunninghouder zich houdt aan deze vergunning verbonden voorschriften, concluderen wij dat er in voldoende mate invulling wordt gegeven aan het lozingskader voor zeer zorgwekkende stoffen die vanuit LAP3, ABM 2016 en de BBT-documenten aan de lozing van deze stoffen wordt gesteld.

6.4 Externe veiligheid

Gasflessen

Binnen de inrichting worden gasflessen opgeslagen. De gasflessenopslag heeft een gezamenlijke waterinhoud hebben van minder dan 2.500 liter. Hierop is PGS 15 van toepassing. De voorschriften uit de vigerende vergunning zijn verouderd. De PGS 15 is in september 2016 aangepast. Middels deze beschikking actualiseren wij de voorschriften van de vigerende vergunning.

Opslag gevaarlijke stoffen

Binnen de inrichting worden gevaarlijke stoffen in emballage opgeslagen. In de vigerende vergunning zijn voorschriften verbonden die zijn gebaseerd op de PGS 15. Deze voorschriften zijn verouderd en vervangen door de PGS 15 (versie 2016). Middels deze beschikking actualiseren wij de voorschriften van de vigerende vergunning.

Conclusie

Middels deze beschikking worden de voorschriften voor gevaarlijke stoffen geactualiseerd.

6.5 Overweging Energie

Algemeen beleid

Een zuinig en doelmatig gebruik van energie is onderwerp van aandacht sinds de jaren zeventig (eerste en tweede oliecrisis). Met de invoering van de Wm (1993) kon energiebesparing en energie-efficiëntie vervolgens via de milieuvergunning formeel bij bedrijven op de agenda worden gezet, namelijk als onderdeel van de zogenaamde 'verruimde reikwijdte'.

Registratieplicht

In de vigerende vergunning is destijds aandacht besteed aan het onderwerp energie. Energieverbruik is een onderwerp dat steeds weer afgezet moet worden tegen de BBT van het moment. Afhankelijk van de (jaarlijkse) verbruiken kan er de verplichting zijn om onderzoek te doen naar energiebesparende maatregelen. In de vigerende vergunning is momenteel niet afdoende geregeld dat de energieverbruiken van *alle* energiedragers geregistreerd moeten worden. Hierdoor zien wij aanleiding om een voorschrift voor het jaarlijks registreren van alle energiedragers op te nemen.

6.6 Overweging vervoersmanagement

Wettelijke zorgplicht van bedrijven

Op grond van de Wet milieubeheer (Wm) moet iedereen voldoende zorg voor het milieu in acht nemen. Hieronder wordt volgens artikel 1.1, tweede lid mede verstaan het zo veel mogelijk beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu van het verkeer van personen of goederen van en naar de inrichting.

Op grond van de Wabo dienen vergunningplichtige inrichtingen bij een vergunningaanvraag informatie te verstrekken over de maatregelen die zijn getroffen om de nadelige gevolgen van vervoerbewegingen te beperken. Het bevoegd gezag kan, indien noodzakelijk geacht, voorschriften hieromtrent aan de vergunning verbinden.

Urgentie uit oogpunt van klimaat en gezondheid

Uit recente inzichten, alsmede uit een recente uitspraak in de zaak van Urgenda (ECLI:NL:RBDHA:2015:7145, 24 juni 2015) tegen de Nederlandse overheid, blijkt dat Nederland aanzienlijk meer maatregelen moet treffen dan thans is voorzien om aan Europese klimaatafspraken te kunnen voldoen (20% CO₂-reductie in 2020 ten opzichte van 1990). Verkeer draagt in aanzienlijke mate bij aan CO₂-emissies (op landelijke schaal is gemiddeld 33% van het energieverbruik van een bedrijf transport gerelateerd).

In een recent advies van de Gezondheidsraad, in de consultatiefase van de Omgevingswet "Meewegen van gezondheid in omgevingsbeleid/Evenwichtig en rechtvaardig omgaan met risico's en kansen", d.d. 20-07-2016, wordt gesteld dat het huidige milieubeleid erop gericht is dat de wettelijke milieukwaliteitsnormen niet worden overschreden. Tevens wordt in het advies van de Gezondheidsraad opgemerkt dat deze normen niet alleen gebaseerd zijn op gegevens over gezondheidseffecten, maar ook op economische overwegingen zoals haalbaarheid. Daardoor veroorzaakt bijvoorbeeld luchtverontreiniging nog circa 6% van de totale ziektelast in Nederland, terwijl de normen in vrijwel heel Nederland worden gehaald. Luchtverontreiniging op leefniveau is overwegend verkeer gerelateerd. Om tot verbetering te komen zijn dus maatregelen nodig ter beperking van verkeersemissies, met name gericht op beperking van (dieselgerelateerd) roet, elementair koolstof en ultrafijn stof. Deze kleinste deeltjes van het fijn stof zijn volgens landelijke GGD's het meest schadelijk voor de gezondheid.

Landelijke Handreiking Vervoermanagement

Uit uitgevoerde stimuleringsprojecten is veel kennis en informatie beschikbaar gekomen over (kosteneffectieve) maatregelen om de impact op het milieu van transport van en naar een inrichting zoveel als mogelijk te beperken. Dit heeft geleid tot een landelijke Handreiking Vervoermanagement, opgesteld in opdracht van het ministerie van I&M/RWS, met overzicht van kansrijke (kosteneffectieve) maatregelen (te downloaden op de Infomilwebsite, zie:

www.infomil.nl/onderwerpen/duurzame/vervoermanagement/

Vervoermanagement/mobiliteitsmanagement bij bedrijven levert een wezenlijke bijdrage aan beperking van verkeersimpact op de kwaliteit van de leefomgeving in het stedelijk gebied en draagt bij aan het streven naar verduurzaming van mobiliteit, met name met het oog op energiebesparing en klimaatopgaven (beperking CO₂-emissies). Vaak leiden deze maatregelen ook tot reductie van transportkosten en draagt het treffen van deze maatregelen bij tot verbetering van het duurzaamheidsimago van het bedrijf. In het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen biedt dit ook economische voordelen richting (potentiële) opdrachtgevers, klanten en kredietverstrekkers.

Vervoerrelevantie en Besparingsplan Vervoer

In de landelijke Handreiking Vervoermanagement van 2 november 2017 zijn criteria opgenomen voor het vaststellen van vervoersrelevantie (zie paragraaf 2.1).

Indien deze criteria worden overschreden is sprake van een vervoerrelevant bedrijf.

Vervoerrelevante bedrijven kunnen aantonen aan de wettelijke zorgplicht te voldoen door het opstellen van een Besparingsplan Vervoer, waaruit blijkt dat het bedrijf adequate maatregelen heeft getroffen om nadelige gevolgen voor het milieu, van transport van goederen en personen, van en naar de inrichting, zoveel als mogelijk te beperken.

Het transparant maken van brandstofverbruik en transportemissies biedt inzicht in sturingsmogelijkheden voor het treffen van de meest kosteneffectieve verbetermaatregelen en biedt tevens een basis voor monitoring en evaluatie van (effecten van) getroffen maatregelen.

Hiertoe zijn verbetermaatregelen opgenomen in de Handreiking Vervoermanagement:

- in bijlage 3a voor Goederenvervoer,
- in bijlage 3b voor Woon-/werkverkeer en Zakelijk personenvervoer en
- in bijlage 3c voor Bezoekersverkeer.

Ten minste de voor het bedrijf relevante maatregelen uit de Handreiking dienen gemotiveerd te worden afgewogen op haalbaarheid in de eigen specifieke situatie.

Onderdeel van het Besparingsplan vervoer is ook een plan van aanpak voor uitvoering van verbetermaatregelen. In de landelijke Handreiking

Vervoermanagement is een format opgenomen voor het opstellen van een Besparingsplan Vervoer (bijlage 2 van de Handreiking). Hiertoe is in de vergunning een voorschrift opgenomen. Ontwikkelingen in duurzame maatregelen voor vervoersmanagement gaan snel. Toegepaste maatregelen kunnen meer of minder effect hebben dan vooraf gedacht. Om die redenen dient het besparingsplan elke vier jaar te worden geactualiseerd. Deze termijn is lang genoeg om het effect van maatregelen te kunnen bepalen. Aan de andere kant is de termijn redelijk om te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen in duurzame maatregelen voor vervoersmanagement.

In de bij de vigerende vergunning behorende stukken, in voornamelijk de akoestische rapportage, heeft het bedrijf de volgende goederenvervoersstromen van en naar de inrichting aangegeven:

- Dagelijks doen circa 50 vrachtwagens de inrichting aan. Daarnaast worden jaarlijks circa 2.160.000 transportkilometers gereden. Op basis van de genoemde relevantiecriteria uit de Handreiking Vervoermanagement van 2 november 2017 komen wij tot de conclusie dat er sprake is van een vervoerrelevant bedrijf.
- De vergunninghouder heeft met de invulling van de IPPC-toets BREF energie efficiëntie 2017 reeds initiatieven genomen om te komen tot energiebesparing *binnen* de inrichting. Het onderdeel vervoer van- en naar de inrichting maakt hier echter geen onderdeel van uit. De laatste inzichten van de handreiking vervoermanagement geven aanleiding om voor te schrijven dat het bedrijf moet aantonen dat het aan de wettelijke zorgplicht voldoet of gaat voldoen. Het bedrijf dient daarom een Besparingsplan Vervoer op te stellen, waaruit blijkt dat het bedrijf adequate maatregelen heeft getroffen om nadelige gevolgen voor het milieu, van transport van goederen en personen, van en naar de inrichting, zoveel als mogelijk te beperken.

In de landelijke Handreiking Vervoermanagement is een format opgenomen voor het opstellen van een Besparingsplan Vervoer (bijlage 2 van de Handreiking). Hiertoe is in de vergunning een voorschrift opgenomen.

6.7 Conclusie

Gezien vorenstaande hebben wij het voornemen om ambtshalve voorschriften in te trekken van de vigerende vergunning en nieuwe voorschriften te verbinden aan de vigerende omgevingsvergunning waarmee invulling wordt gegeven aan de gestelde minimumstandaard van de sectorplannen 11, 28, 29, 33, 39, 40, 41 en 85 van LAP3 indirect lozen van afvalwater en energie en vervoersmanagement.

BIJLAGE 1 : BEGRIPPEN

A&V-beleid en AO/IC:

Acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) en administratieve organisatie en interne controle (AO/IC). In deel D.3 van het landelijke afvalbeheerplan is vastgelegd welke onderdelen minimaal in het A&V-beleid en de AO/IC moeten zijn beschreven.

HBCDD:

Hexabroomcyclododecaan, afgekort HBCDD, is een gebromeerde macrocyclische koolwaterstof die gebruikt wordt als vlamvertragend middel in kunststoffen

EPS:

Geëxpandeerd polystyreenschuim is een karakteristieke en vrijwel altijd witte kunststof, in de volksmond piepschuim genoemd. Het is voorts ook bekend onder de merknamen Tempex, Styropor en Depron.

RIE:

Richtlijn Industriële Emissies (IPPC installatie)

De Richtlijn Industriële Emissies (2010/75/EU) is sinds 1 januari 2013 verwerkt in de Nederlandse wet- en regelgeving. Bijlage I van de richtlijn geeft aan wanneer het een IPPC-installatie betreft.

LAP:

Het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP3). Het gaat in op de vereisten die vanuit de Wet milieubeheer en de Kaderrichtlijn afvalstoffen aan een landelijk afvalbeheerplan worden gesteld.

PAK:

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen of polycyclische aromaten, afgekort pak (mv. paks), zijn organische verbindingen die bestaan uit gekoppelde aromatische ringen (bijvoorbeeld benzeenringen) maar die geen heteroatomen of functionele groepen bevatten.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) en de PGS-beheerorganisatie.

De publicatiereeks is een handreiking voor bedrijven die gevaarlijke stoffen produceren, transporteren, opslaan of gebruiken en voor overheden die zijn belast met het toezicht op en de vergunningverlening aan deze bedrijven.

POP:

Persistente organische verontreinigende stoffen. POP's zijn toxische stoffen die moeilijk worden afgebroken. De stoffen hopen zich op in levende organismen (bioaccumuleren) en worden verspreid door de lucht en het water en zijn zeer schadelijk voor de volksgezondheid en het milieu.

REACH:

Registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), De REACH Verordening (EG Europese Gemeenschap) 1907/2006 regelt de verplichtingen voor bedrijven die stoffen produceren, gebruiken, verwerken en verhandelen. REACH geldt ook voor producten, mengsels en voorwerpen met de stof. Producenten en importeurs moeten hun stoffen registreren en aantonen dat de stoffen veilig worden gebruikt.

TAG:

Teerhoudend asfalt en asfaltgranulaat Asfaltgranulaat wordt verkregen door het breken van asfaltpuin (verkregen door sloop van bitumineuze verhardingen) of door het frezen van bitumineuze wegverhardingen.

ZZS:

Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS) zijn stoffen die gevaarlijk zijn voor mens en milieu. Dit kan zijn omdat ze bijvoorbeeld kankerverwekkend zijn, de voortplanting belemmeren en/of zich in de voedselketen ophopen.